

ฉบับพิเศษ หน้า ๔๘

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๕

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกันน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกันน้ำ
พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัด
อุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติกัมและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกัมและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกัมและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

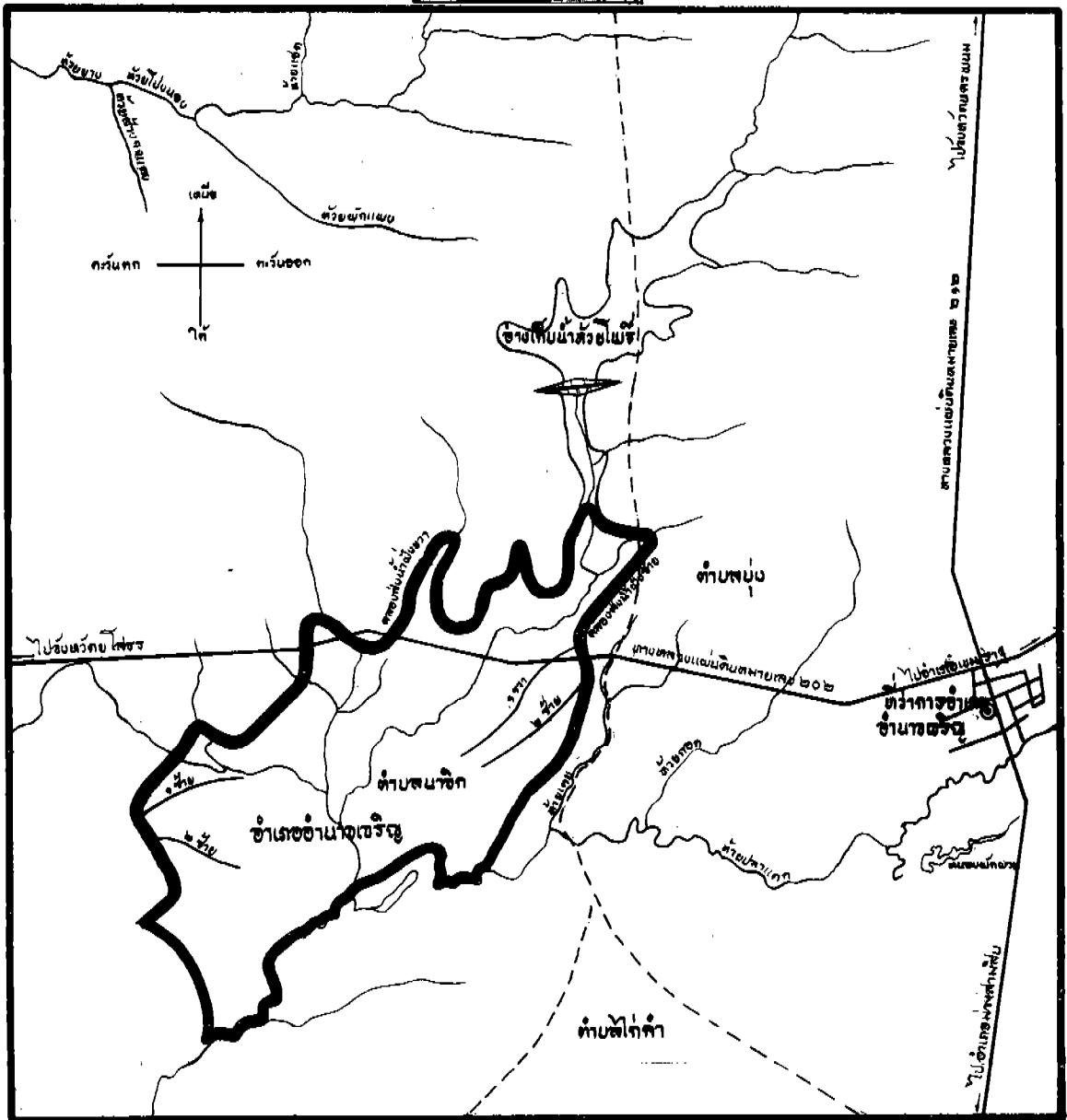
ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

แผนที่

ทำนบพระราชกฤษฎีกาได้ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๔
บังคับในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

- เขตแสดงบริเวณท้องที่ที่ได้ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๔
- เขตตำบล
- แม่น้ำ คลอง หนอง

กรมชลประทาน

โครงการดินและคูน้ำ

แผนที่การชลประทานโครงการชลประทานของเก็บน้ำด้วยไม้
แสดงขอบเขตบริเวณที่ดินที่ได้ใช้พระราชบัญญัติดินและคูน้ำ
พ.ศ. ๒๕๐๔ ในจังหวัดอุบลราชธานี

รายละเอียด เลข
ชื่อ เลข
การ เลข
..... เลข

กองชลประทานหลวง เลข
แบบแผนที่ เลข

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๐

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๑๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๕

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ กุดองชอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำ ในเขตโครงการชลประทานหลวงอ่างเก็บน้ำห้วยโพธิ์ ในท้องที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากคลองชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปตามไร่นาโดยทั่วถึงกัน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้